

دانستنی‌هایی درباره کلیستین و علت بازگشت آن به عرصه درمان

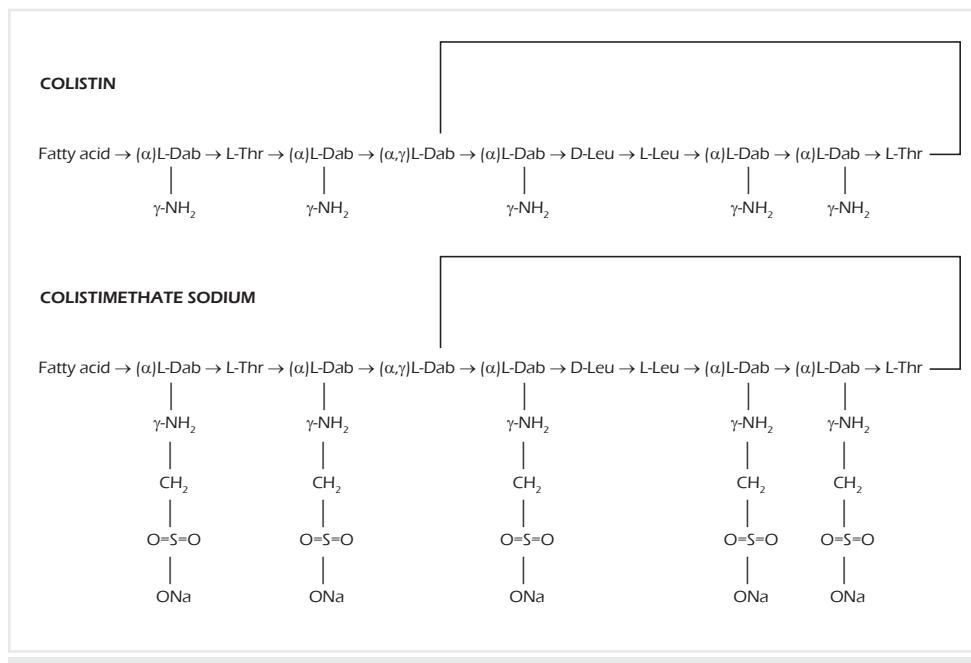
دکتر مرتضی ثمینی

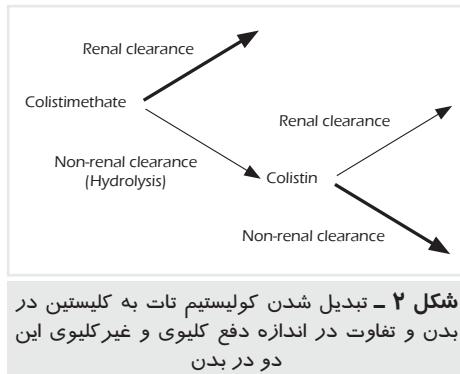
استاد فارماکولوژی

- ۱- امروزه افزایش باکتری‌های گرم منفی مقاوم به چند دارو (MDR) بهویژه سودوموناس آتروژینوزا، آسینتوباکتریومانی و کلیسپلاپنومونیا یک مشکل جدی در درمان بیماری‌های عفونی هستند و این مشکل باعث شده که کلیستین (colistin) دوباره به عرصه درمان برگردد.
- ۲- کلیستین، یک آنتی بیوتیک پلی پیتیدی است که در سال ۱۹۴۹ در ژاپن از نوعی باسیلوس پلی‌میکسا تهیه شد و در سال ۱۹۵۰ در ژاپن و اروپا به صورت کلیستین سولفات از طریق موضعی در کلینیک مصرف شد. در سال ۱۹۵۹، به صورت کولیستینات از طریق تزریقی مصرف شد. از سال ۱۹۸۰ با گزارش‌هایی دال بر ایجاد عوارض کلیوی، مصرف کلیستین (پلی‌میکسین E) محدود و مصرف آن منحصر به درمان عفونت‌های ریوی ناشی از باکتری‌های گرم منفی MDR در بیماران مبتلا به
- ۳- فیبروز کیستیک شد.
- ۴- فیبروز کیستیک یک بیماری ارشی است که عمدتاً ریه، پانکراس، کبد، کلیه و روده را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این بیماری بدن موکوس و عرق زیاد و غلیظ تولید می‌کند که باعث مسدود شدن بعضی مجاری در بدن می‌شود. این بیماری در استرالیا، شایع‌ترین بیماری ژئوگرافیکی است و در آمریکا تعداد افراد مبتلا به این بیماری را ۳۰۰۰۰ نفر حدس می‌زنند. فیبروز کیستیک احتمالاً مربوط به وجود یک اختلال در کانال‌های کلر است که باعث می‌شود مقدار بیش از ۱ لیتر در روز ریوی باشد. در این بیماران به علت ترشح موکوس غلیظ و زیاد ابتلا به بیماری‌های عفونی مزمن ریوی زیاد است.
- ۵- شروع مجدد مصرف کلیستین بعد از یک دوره طولانی به فراموشی سپرده شدن آن، به علت ظهور باکتری‌های گرم منفی MDR و افزایش

۵- ساختار شیمیایی کلیستین در شکل (۱) نشان داده شده است. فرآورده‌های کلیستین حاوی دو نوع کلیستین A و B هستند و نسبت آن‌ها حتی در فرآورده‌های یک کارخانه نیز ثابت نمی‌باشد. به طوری که در شکل (۱) ملاحظه می‌شود کلیستین یک دکاپتید حلقوی کاتیونیک است که به یک اسید چرب متصل شده است. در کلیستین A اسید چرب متصل شده، ۶-متیل اوکتانوئیک اسید و در کلیستین B اسید چرب متصل شده، ۶-متیل هپتانوئیک اسید می‌باشد. در ساختار کولیستیمات سدیم پنج عامل گاما- آمینو آزاد موجود در آلفا- گاما- دی‌امینوبوتیریک اسید به $\text{CH}_2-\text{SO}_3\text{Na}$ متصل شده است.

ایجاد مرگ و میر توسط این باکتری‌ها، عدم وجود آنتی‌بیوتیک مختلف مؤثر بر این نوع باکتری‌ها و پیدایش باکتری‌های مولد بتالاکتامازهای طیف گسترده (ESBL) می‌باشد. کلیستین برای درمان عفونت‌های ناشی از این نوع باکتری‌ها مؤثر است. گزارشات قدیمی درباره سمیت زیاد کلیستین مربوط به استفاده از مقداری مصرف زیاد دارو و استفاده از دوره‌های درمان طولانی بوده و در ضمن گزارشاتی دال بر نفوذ کم کلیستین به ریه، استخوان و مایع مغزی نخاعی (CSF) مربوط به پیش‌رفته نبودن تکنولوژی‌های مربوط به مطالعه‌های فارماکوکیнетیکی آن زمان است.

۹- نیمه عمر کلیستین ۵ تا ۶ ساعت و نیمه عمر کولیستین تات ۲/۵ تا ۳ ساعت است.

۱۰- از فرآورده های برنده کولیستین تات می توان به Colomycin و Coly-mycin اشاره کرد. Colomycin به صورت ویال های ۵۰۰/۰۰۰، ۱۰۰۰/۰۰۰ و ۱۰۰۰/۲۰۰۰ واحدی هستند که به ترتیب معادل ۴۰، ۸۰ و ۱۶۰ میلی گرم دارو می باشند (یک میلی گرم معادل ۱۲۵۰۰ واحد بین المللی است). Coly-mycin به صورت ویال های ۴۰ میلی گرمی ارایه می شود که معادل ۵ میلیون واحد می باشد.

۱۱- مکانیسم اثر کلیستین: برای کلیستین ناحیه هدف در باکتری های گرم منفی، غشاء خارجی (Outer membrane) و غشاء سیتوپلاسمی (S) هستند. در غشاء خارجی، با ساختار کاتیونی خود با مولکول های لیپید پلی ساکارید (LPS) اسیدی موجود در غشاء ترکیب شده و باعث جابه جا شدن کاتیون های Mg^{++} و Ca^{++} موجود در غشاء و در نتیجه، ناپایداری و اختلال در غشاء خارجی می شود. کلیستین به غشاء سیتوپلاسمی غشاء نیز آسیب زده

۶- فارماکوکینتیکس کلیستین و کولیستین تات:

کولیستین تات سدیم یک مولکول پلی آئینی است در حالی که کلیستین سولفات یک مولکول پلی کاتیونی است. کولیستین تات در بدن (پلاسما) و خارج بدن پایدار نبوده و به کلیستین و یکسری مشتقه های متان سولفونیت هیدرولیز می شود. کلیستین سولفات و کولیستین تات سدیم از دستگاه گوارش جذب نمی شوند. کلیستین سولفات به صورت قرص و شربت از راه خوراکی جهت bowei decontamination و به صورت موضعی برای درمان عفونت های باکتریایی پوست، چشم و گوش مصرف می شود. کولیستین تات سدیم، به صورت ویال حاوی پودر برای تهیه محلول تزریق وریدی یا عضلانی و یا برای مصرف از طریق استنشاقی (nebulization) مصرف می شود.

۷- کولیستین تات یک پیش دارو است و اثر ضدبacterی ندارد و اثر ضدبacterی آن پس از تبدیل شدن به کلیستین در بدن ظاهر می شود. برای تزریق، سمیت کولیستین تات کمتر از کلیستین سولفات است. کولیستین تات عمدتاً از طریق فیلتراسیون گلومرولی دفع می شود ولی کلیستین از لوله های کلیوی باز جذب شدید داشته و دفع غیرکلیوی دارد (شکل ۲).

۸- روش های اندازه گیری میکروبیولوژیک که سابقاً برای اندازه گیری کلیستین، کولیستین تات به کار می رفته فاقد توانایی برای تمایز کردن این دو بوده است. روش های جدید سنجه HPLC قادر به اندازه گیری آن ها در مایعات بیولوژیک می باشد. کولیستین تات سدیم در pH های پایین تر از pH ۶ پایدار است ولی در pH بالاتر از ۶ ناپایدار می باشد.

و باعث می شود که مواد ضروری موجود در درون سیتوپلاسم باکتری به بیرون نشست کرده و باکتری مواد مورد نیاز خود را از دست بدهد. کلیستین همچنین با اتصال به آندوتوكسین باکتری های گرم منفی، اثر آن ها را خنثی می کند. کلیستین اثر باکتریسیدی وابسته به غلظت دارد.

۱۲ - بروز مقاومت به کلیستین: باکتری های گرم منفی با روش هایی مثل ایجاد تغییر در ساختار غشاء خارجی خود و یا ایجاد یک efflux pump می توانند به کلیستین مقاوم شوند ولی ایجاد مقاومت از طریق تولید یک آنزیم غیرفعال کننده کلیستین گزارش نشده است.

۱۳ - کلیستین در دوران حاملگی و شیردهی: کلیستین از لحاظ خطر در دوران حاملگی در گروه C قرار دارد. کلیستین به شیر مادر وارد می شود و بنابراین، مصرف آن در مادرهای شیرده باید با احتیاط انجام شود.

۱۴ - طیف فعالیت ضدباکتری کلیستین: کلیستین علیه اکثر باسیل های گرم منفی هوایی از جمله انواع آسینتوباکتریومانی، سود و موناس آئروزینوزا، انواع کلیسیلا، انواع آنترباکتر، اشریشیا کلی، انواع سالمونلا، انواع شیگلا، انواع سیتروباکتر، مورگانلامورگانی و هموفیلوس آنفلوآنزا به خوبی مؤثر است.

کلیستین علیه کوکسی های هوایی گرم مثبت و گرم منفی، باسیل های گرم مثبت هوایی و میکرواور گانیسم های بی هوایی بی اثر می باشد.

۱۵ - موارد مصرف کلیستین: کولیستین تاب سدیم در صورت تأیید susceptibility در آزمایشگاه از راه داخل وریدی برای درمان عفونت های ناشی از

باکتری های گرم منفی مقاوم به سایر آنتی بیوتیک ها مصرف می شود. کلیستین در درمان عفونت های حساس به آن در بیماران مبتلا به فیبروز کیستیک از طریق استنشاقی نیز قابل مصرف است. کلیستین سولفات از راه خوراکی برای درمان آلدگی های روده ناشی از باکتری های حساس به آن و نیز از طریق موضعی مصرف می شود. در گزارش های قبلی، نفوذ کلیستین به CSF کم گزارش شده بود ولی به موجب گزارشات جدید، این دارو با مقدار مصرف ۱ میلیون واحد هر ۸ ساعت، در درمان منژیت ناشی از اسینتوباکتریومانی، با ایجاد غلظت معادل ۲۵ درصد غلظت پالسماجی در CSF وارد شده و باعث بهبودی بیماری شده است.

۱۶ - مقدار مصرف کلیستین (کلیستین تات) معمولاً ۱۰ میلی گرم برای هر کیلو گرم وزن بدن در روز است که این مقدار مصرف در ۳ قسمت (هر ۸ ساعت) از راه تزریق وریدی و یا به صورت انفوزیون وریدی ۲۴ ساعته مصرف می شود. تزریق عضلانی کلیستین معمولاً همراه با درد شدید در ناحیه تزریق است و به این جهت همراه یک بی حس کننده موضعی تزریق می شود.

۱۷ - عوارض جانبی کلیستین: اثر جانبی اصلی کلیستین سمیت کلیوی (ایجاد نکروز حاد لوله ای) و سمیت عصبی (سرگیجه، ضعف عمومی، پارستزی، اختلال های بینایی، آتاکسی، نارسایی تنفسی) مربوط به بلاک NMJ می باشند. به طوری که اشاره شد عوارض گزارش شده در سال های گذشته بیشتر ناشی از استفاده از مقادیر مصرفی زیاد دارو و عدم دسترسی به اطلاعات فارماکو کیнетیکی دارو بوده است. مطالعه های جدید نشان داده که اگر کلیستین

که مقدار مصرف معمول کلیستین ۱۶۰ میلی‌گرم (۲ میلیون واحد) هر ۸ ساعت می‌باشد. در عفونت‌های تهدیدکننده زندگی این مقدار مصرف می‌تواند به ۲۴۰ میلی‌گرم (۳ میلیون واحد) هر ۸ ساعت افزایش پیدا کند. دوره درمان بستگی به نوع عفونت داشته و می‌تواند در مواردی مثل پنومویا یا باکتریمی، ۱۴ روز باشد. پیشنهاد شده که در حین درمان با کلیستین با اندازه‌گیری غلظت کره‌آتنی نین در پلاسما هر ۲ روز یک بار، عملکرد کلیه‌های بیمار زیرنظر باشد و پزشکان با آگاهی از عوارض جانبی دارو بهویژه سمیت کلیوی و عصبی آن را تجویز کنند.

منابع

1. Biswas S. Brunel JM. Colistin: An update on the antibiotic of the 21st century. *Expect Rew Ant Infect Ther* 2012; 10(8): 917-934.
2. Falagas ME. Kasiakou SK. Colistin: The revival of polymyxins for the management of multidrug-resistant gram - negative bacterial infections. *Clin Infect Dis* 2005; 40(9): 1333-1341.
3. Li J. Nation RL. Turnidge JD. Colistin: The re-emerging antibiotic for multidrug - resistant gram - negative bacterial infections. *Lancet Infect Dis* 2006; 6: 589-601.
4. Volkov T. Roberts KD. Nation RL. Pharmacology of polymyxins: New insights into an old class of antibiotics. *Future Microbiol* 2013; 8(6): 10.2217/fmb.13.39.
5. Yu Z. Qin W. Antibacterial mechanisms of polymyxin and bacterial resistance. *Bio Med Res Int* 2015; 679109: 1-11.

با مقدار مصرف ۱۶۰ میلی‌گرم هر ۸ ساعت در بیمار با کلیه‌های سالم مصرف شود سمیت آن به شدت عوارض گزارش‌های قبلی نمی‌باشد.

۱۸ - مصرف همزمان کلیستین با آنتی‌بیوتیک‌های دیگر:

الف - در درمان عفونت‌های ناشی از سودوموناس آئروژینوزای MDR، مصرف کلیستین همراه با آنتی‌بیوتیک‌های ضدسودوموناس دیگر مثل آزلوسیلین، پیپراسیلین، سفتازیدیم، ایمی‌پنم، سیپروفلوکساسین و موکسیفلوکساسین، مؤثرتر از منoterapی با کلیستین بوده است (سینرژیسم آنتی‌بیوتیکی).

ب - سینرژیسم بین کلیستین و ریفامپین علیه آسینتوباکتر بومانی MDR گزارش شده است.

ج - مصرف همزمان کولیستیم‌تات و آمیکاسین در درمان منثیت ناشی از آسینتوباکتر بومانی MDR و سودوموناس ائروژینوزای MDR موفق‌تر از منoterapی بوده است.

نتیجه‌گیری

امروزه برای درمان عفونت‌های ناشی از باسیل‌های گرم منفی MDR، مجدداً از کلیستین استفاده می‌شود و در مقالات به کلیستین، آنتی‌بیوتیک reintroduced re-emerged یا اطلاق می‌شود. با توجه به مطالعه‌های جدید، پیشنهاد شده